

дѣ дойде та ся спрѣ надъ мѣсто-то дѣ-
10 то бѣ дѣте-то. И като видѣхъ звѣздаж-
такъ вѣзрадовахъ ся съ радостъ твърдѣ-
11 голѣмъ. И като вѣзохъ въ кашж-тѣ,
намѣрихъ дѣте-то съ майкѣ му Марії, и
падиахъ та му ся поклонихъ, и като
отвориахъ съкровища-та си, ¹принесохъ
му дарове, злато, и ливант, и смирихи.
12 И понеже имъ ся откры отъ Бога ^{на-}
сънѣ да ся не върнатъ при Иродѣ, оти-
дохъ си прѣзъ другъ путь за въ своїхъ-
такъ странахъ.

13 А слѣдъ отиваніе-то имъ, ето ангель Господень явива ся насынѣ Иосифу и казува: Стани та земи дѣте-то и майкѣ му, и бѣгай въ Египетъ, и бѣди тамъ до когато ти рекж; защото Иродъ има да
14 потърси дѣте-то да го погуби. И той ста-
ни, взѣ дѣте-то и майкѣ му прѣзъ нощи,
15 и отиде въ Египетъ; И бѣ тамъ до смърт-
тѣ Иродовъ, да ся сбѣде речено-то отъ
Господа чрѣзъ пророка, които казува:
16 «Изъ Египетъ повѣхъ сына си.» Тогази Иродъ като видѣ че му ся подемѣахъ мудреци-тѣ, твърдѣ много ся разѣо, и проводи та погуби всички-тѣ младенци во Виенеемъ и по всички-тѣ неговы прѣ-
дѣлы, отъ дѣвъ години и по долу, споредъ врѣме-то, което бѣ добрѣ испыталъ отъ
17 мудреци-тѣ. Тогази ся испѣлни речено-
то ²отъ пророка Иеремиѣкъ които казува:
18 «Гласть ся чу въ Рамѣ, плачь и писъкъ и риданіе голѣмо; Рахиль оплакуваща чада-та си и не рачеше да ся уѣши, за-
19 щото ги иѣмъ вече.» А като умрѣ Иродъ, ето ангель Господень явива ся насынѣ
20 Иосифу въ Египетъ и казува: Стани, земи дѣте-то и майкѣ му, та иди въ земѣ-тѣ Израилевъ; защото измрѣхъ тѣзи, които
21 търсѣахъ душж-тѣ на дѣте-то. И той ста-
ни, взѣ дѣте-то и майкѣ му и дойде въ
22 земѣ-тѣ Израилевъ. Но като чу че Ар-
хелай царува надъ Іудеѣхъ на мѣсто бацжъ си Иродъ, убоя ся да иде тамъ; и поне-
же му бѣ откровено насынѣ, отиде ³въ
23 Галилейски-тѣ страни, Та ся засели въ
единъ градъ нарицаемъ ⁴Назаретъ: да ся
сбѣде речено-то чрѣзъ пророци-тѣ, че
Назорей ще ся нарече.

ГЛАВА 3.

1 Въ оныя дни дойде ⁵Іоанъ Крестителъ, и проповѣдавше ⁶въ пустынѣ-тѣ Іудей-

¹ Псал. 72; 10. Иса. 60; 6.

² Гл. 1; 20.

³ Осия 11; 1.

⁴ Иер. 31; 15.

⁵ Гл. 3; 13. Лук. 2; 39.

⁶ Иоан. 1; 45.

⁷ Мар. 1; 4; 15. Лук. 3; 2, 3.

Іоан. 1; 28.

⁸ Иис. Нав. 14; 10.

⁹ Дан. 2; 44. Гл. 4; 17; 10; 7.

¹⁰ Рим. 5; 9. 1 Сох. 1; 10.

¹¹ Иса. 40; 3. Мар. 1; 3. Лук.

¹ 4. Иоан. 1; 23.

² Лук. 1; 76.

³ Мар. 1; 6.

⁴ 4. Цар. 1; 8. Зах. 13; 4.

⁵ Лев. 11; 22.

⁶ 1 Цар. 1; 25, 26.

⁷ Мар. 1; 5. Лук. 3; 7.

⁸ Дан. 19; 4, 18.

⁹ Гл. 12; 34, 23; 33. Лук. 3;

¹⁰ 7, 8.

¹¹ Мар. 4; 1. Гл. 13; 30.

¹² 7, 9.

¹³ Иоан. 8; 33, 39. Дан. 13;

¹⁴ 1. Гл. 2; 22.

2 скж, И казуваше: Покайте ся; ¹понеже 3 наближи царство небесно. Защото той е речеиний-тѣ отъ пророка Исаїѣкъ, които казува: ²«Гласть на единого, които выка- 4 вт пустынѣ-тѣ: ³Пригответе путь-тѣ Господень, правы правете неговы-тѣ паж- текы.» А ⁴самъ Іоанъ имаше обѣклото си отъ камилски космы, и около чрѣ- слата си коженъ поясъ; а яденіе-то му 5 бѣ ⁵акриди и ⁶дивъ медъ. ⁷Тогази ся извѣрвѣ при него Іерусалимъ и всичка Іудея, и всичка-та околност на Йорданъ. 6 И ⁸кърьшавахъ си въ Йорданъ отъ него 7 като исповѣдуважъ грѣхове-тѣ си. А като видѣ ⁹Іоанъ че идѣхъ на негово-то кърь- шаваніе мнозина отъ Фарисеи-тѣ и Сад- дукеи-тѣ, рече имъ: ¹⁰Рожбы ехиднини! Кой ви обади да бѣгате ¹¹бѣдстви-тѣ 8 гибелъ? Сторѣте прочее плодове достойни 9 на покаяніе: И не мыслите да думате въ себе си: ¹²«Отца имамъ Авраама; защото казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи ка- 10 меніе да въздигне чада Аврааму. А и сѣ- кыра-та вече лѣжи при коренѣтъ на дръ- вя-та; ¹³и тѣй всико дърво което не прави добрѣ плодъ, отсича ся и въ сѣнѣ ся 11 хвърля. ¹⁴Азъ ви кърьшаватъ съ воли въ покаяніе, а тойзи които иде вслѣдъ мене по крѣпъкъ е отъ мене, комуто не съмъ достоинъ обушата да понесж; ¹⁵той ще въ крѣсти съ Духъ Свѧти и съ огнь; ¹⁶Който дѣржи лопатж-тѣ въ рѣкѣ, и ще отрѣби гумни-то си, та ще събере пшеницж-тѣ си въ житницж-тѣ, ¹⁷та пѣ- вѣж-тѣ ще їж изгори въ огнь негасимъ. ¹⁸Тогази идува Іисусъ ¹⁹отъ Галилеѣхъ на Йорданъ до Іоанъ да ся крѣсти отъ него. ²⁰А Іоанъ го вѣспираше и казуваше: Азъ имамъ потрѣбъ да ся крѣсти отъ тебе, ²¹и ты ли идешь при мене? А Іисусъ от- 22 говори и рече му: Остани сега, защото така подобава намъ да испѣлнимъ всяжъ правдѫ. ²³Иоанъ тогава го оставилъ. ²⁴И щомъ ся крѣсти Іисусъ, възлѣзе тутакси отъ водж-тѣ, и ето, отвориахъ ся нему небеса-та, и видѣ ²⁵Духа Божія че слѣзу- 25 ваніе като гълъбъ и спущаще ся на него: ²⁶И ето гласть отъ небеса, които казуваше: ²⁷«Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ.»

ГЛАВА 4.

1 Тогази ²⁸възведенъ бы Іисусъ ²⁹отъ Духа

²⁶ Рим. 4; 1, 11, 16.

²⁷ Гл. 7; 19. Лук. 18; 7, 9.

²⁸ Иоан. 15; 6.

²⁹ Мар. 1; 8. Лук. 3; 16. Іоан.

³⁰ 1; 15, 26, 38. Дан. 1; 5.

³¹ 14; 16, 19; 4.

³² Иса. 4; 4, 44; 3. Мар. 3; 2.

³³ Дан. 2; 3, 4. 1 Кор. 12; 13.

³⁴ с. Мар. 3; 3.

³⁵ т. Мар. 4; 1. Гл. 13; 30.

³⁶ у. Мар. 1; 9. Лук. 3; 21.

³⁷ ф. Гл. 2; 22.

³⁸ Мар. 1; 10.

³⁹ и. Иса. 11; 2, 42; 1. Лук. 3;

⁴⁰ Іоан. 1; 32, 33.

⁴¹ и. Іоан. 12; 28.

⁴² и. Псал. 2; 7. Иса. 42; 1. Гл.

⁴³ 12; 18, 17; 5. Мар. 1; 11.

⁴⁴ Лук. 9; 35. Ефес. 1; 6. Кол.

⁴⁵ 1; 13, 2 Пет. 1; 17.

⁴⁶ а. Мар. 1; 12 и др. Лук. 4; 1 и др.

⁴⁷ б. 3. Нар. 18; 12. Иез. 3; 14,

⁴⁸ 8; 3, 11; 1, 24, 40; 2, 43;

⁴⁹ 5. Дан. 8; 39.